

Sygn. akt IV CZ 14/16

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Władysław Pawlak (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa A. R. i J. R.

przeciwko E. Spółce Akcyjnej w G.

o nakazanie i zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 czerwca 2016 r.,

zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 26 października 2015 r.,

1. umarza postępowanie zażaleniowe;

**2. znosi wzajemnie między stronami koszty postępowania
zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powodów A. R. i J. R. z uzasadnieniem, iż zawierała brak o charakterze konstrukcyjnym, nie podlegający usunięciu w trybie postępowania naprawczego. Mianowicie, określając zaskarżony wyrok, skarżący wskazali wadliwą datę i sygnaturę.

W zażaleniu powodowie domagali się uchylenia powyższego orzeczenia.

Zarzucili naruszenie art. 398⁴ § 2 i 3 k.p.c., poprzez uznanie, że wniesiona przez nich w dniu 16 października 2015 r. skarga kasacyjna nie spełniała wymogów formalnych oraz art. 398⁶ § 2 k.p.c., przez odrzucenie skargi kasacyjnej w sytuacji, gdy nie wystąpiły okoliczności wymienione w tym przepisie.

W odpowiedzi na zażalenie strona pozwana wniosła o jego oddalenie z zasądzeniem kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odpis wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 20 sierpnia 2015 r. pełnomocnik powodów otrzymał 24 września 2015 r. (k. 351). W dniu 21 października 2015 r. pełnomocnik powodów wniósł skargę kasacyjną z datą 16 października 2015 r. (k. 359-373, 375), w której prawidłowo oznaczył datę i sygnaturę zaskarżonego wyroku Sądu drugiej instancji, natomiast określając zakres jego zaskarżenia podał inną datę i sygnaturę. Z tego względu, Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 26 października 2015 r. odrzucił skargę kasacyjną.

W dniu 16 listopada 2015 r. (k. 387-401, 402), pełnomocnik powodów wniósł skargę kasacyjną, w której opisując zakresu zaskarżenia wskazał datę i sygnaturę wyroku zgodnie z danymi zawartymi przy oznaczeniu zaskarżonego orzeczenia. Zarządzeniem z dnia 17 listopada 2015 r. Przewodniczący składu Sądu drugiej instancji zaliczył opłatę sądową od odrzuconej skargi kasacyjnej na poczet skargi kasacyjnej wniesionej w dniu 16 listopada 2015 r. (k. 386), a następnie nadał jej bieg, doręczając odpis stronie przeciwnej (k. 416).

W związku z tym, że w terminie ustawowym, pełnomocnik powodów wniósł skargę kasacyjną wolną od braków formalnych, której został nadany bieg oraz zaliczono na jej poczet opłatę sądową uiszczoną przy skardze kasacyjnej dotkniętej wadliwością formalną, rozpoznawanie zażalenia na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną pierwotnie wniesioną, stało się zbędne. Od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku stronie przysługuje prawo wniesienia jednej skargi kasacyjnej. W takiej sytuacji faktycznej skarga kasacyjna wniesiona 16 listopada 2015 r. doprowadziła do zniweczenia bytu prawnego skargi kasacyjnej obarczonej uchybieniem formalnym. Z tego też względu przestała mieć znaczenie prawne okoliczność, czy sąd drugiej instancji zaskarżonym postanowieniem prawidłowo odrzucił skargę kasacyjną złożoną 21 października 2015 r. Ponieważ odrzucenie jej nastąpiło przed wniesieniem skargi kasacyjnej, której nadano bieg, nie zachodziła podstawa do uchylenia zaskarżonego postanowienia i umorzenia postępowania w oparciu o przepisy art. 386 § 3 k.p.c., art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., art. 355 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.

W związku z tym, że z formalnego punktu widzenia co do zasady umorzenie postępowania zażaleniowego w przedmiocie odrzucenia skargi kasacyjnej kończy postępowanie, należało też rozstrzygnąć o kosztach wywołanych zażaleniem powodów.

W okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy, koszty te podlegały wzajemnemu zniesieniu, gdyż z jednej strony niewątpliwym było, iż wniesiona pierwotnie skarga kasacyjna zawierała wadliwość (niezależnie od tego czy uzasadniała odrzucenie jej *a limine*), ale z drugiej strony obciążenie tymi kosztami powodów na rzecz strony pozwanej nie byłoby uzasadnione, gdyż ostatecznie powodowie w terminie ustawowym wnieśli skargę wolną od braków formalnych, której nadano bieg.

eb